

החכמים מבית מדרשו של רשב"י אינם מפחדים כלל

אָמַר לֹאן הָהוּא בַר נָשׁ, בְּקִיטָרָא דְעִיטָא חָד אֲתִיתוֹן

גַּבְאִי אמר להם אותו אדם בקשר של עצה אחת באתם עלי לבזות אותי על

חטאי, **וְדָאִי לֵאוּ אַתּוֹן אֶלָּא מַאיִנוֹן דְּדִיּוּרִיהוֹן בְּבִי רַבִּי**

שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי דְלֵא דְחֲלִין מִכֶּלָּא ודאי אתם מאותם שמשכנם

בבית מדרשו של רבי שמעון בר יוחאי שאינם מפחדים מכל. **אִי בְּנֵי דְאַתְיִין**

אַבְתְּרָאִי יְקַטְרְגוּ בְכוּ ואין אתם מפחדים אם יבואו בני הבאים אחרי ויתקוטטו

איתכם על שביזיתם אותי, **אִיךְ מְלִיכּוּ בְאַתְגְּלִיָּא** והראיה שאינכם

מפחדים כי אם הייתם מפחדים איך אמרתם דבריכם בגלוי בלא חשש שישמעו הדברים

לאחרים.

התורה צריכה להיות ברורה לכולם

אָמַר לִיָּה אֲוִרִיָּתָא הֵכִי הוּא אמרו לו רבי חייא ורבי יוסי כך היא דרכה

של תורה שנאמרת בגלוי ולא בסתר, **דְּכֶתִיב, (משלי א) בְּרֵאשׁ**

אֹר הַרְשָׁבִי

ברשעתו כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלה בימיו, אם יהיה כניחו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני וגו', וכיון ששב בגלותו נאמר בזרובבל בנו ביום ההוא נאם ה' צבאות אקחך זרובבל בן שאלתיאל עבדי נאם ה' ושמתוך כחותם.

התשובה מקרבת את הרחוקים, אמש היה זה שנאווי לפני המקום משוקץ ומרוחק ותועבה, והיום הוא אהוב ונחמד קרוב וידיד, וכן אתה מוצא שבלשון שהקב"ה מרחיק החוטאים בה מקרב את השבים בין יחיד בין רבים, שנאמר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי, ונאמר ביכניהו

הלימוד היומי

הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בראש מקום ששומעים בו המיית בני אדם תקרא את התורה
 בַּפֶּתַח שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר בפתחי השערים שבעיר תאמר
 אֵת אֲמַרְיָה. וְזֶה אֵי בְּמִלֵּי דְאֲוֲרֵיִתָּא אֲנִן דְּחֲלֵי מִקְמָךְ ומה
 אם בדברי תורה אנו נתיירא ממך, הָא נִשְׁתַּבַּח בְּכִסּוּפָא קָמֵי קְדָשָׁא
 בְּרִידָה הוּא הרי אנו נצטרך לעמוד בבושת פנים לפני הקב"ה. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא
 דְאֲוֲרֵיִתָּא בְּעֵי צְחוּתָא ולא עוד אלא שהתורה צריכה להיות ברורה לכולם
 שלא יוכל האדם לומר אילו הייתי שומע הייתי מקיים ולכן צריך לאומרה לפני כולם בלא
 פחד ומי שישמע ויקיים קנה עולמו.

כיון ששמע אותו אדם דברי מוסר אמיתיים מפייהם הקדוש של רבי חייא ורבי
 יוסי התעורר ליבו לשוב לפני השי"ת ולהיטיב דרכיו

פֶּתַח הָהוּא נִבְרָא וְאָמַר (מיכה ז) מִי אֵל כְּמוֹךְ נוֹשֵׂא עוֹן
 וְגו' פתח אותו האדם ואמר מי אל כמוך וכו' והם י"ג תיקוני דיקנא שבכוחם
 להשליך את חטאי בני אדם למצולות ים של הסט"א ולהעלות משם ניצוצי הקדושה שנפלו
 לשם בעוונות. אָרִים יְדוּי וּבְכָה הרים את ידיו ובכה על העוונות שגרמו לו
 להתרחק מהשי"ת. אֲדִהְכִי מָטוֹן בְּגוֹי בתוך כך באו בניו וראוהו בוכה וחוזר
 בתשובה. אָמַר בְּרִיהַ זְעִירָא סִיעֵתָא דְשָׁמַיָא הֵכָא אמר בנו
 הקטן ודאי יש לאבינו סיעתא דשמיא כאן שהקב"ה סיבב הדבר שיבואו החכמים לפניו
 ויטרוהו על עוונותיו כדי שיחזור בתשובה ויתרפא מהנגעים שבאו עליו.

כיצד אמר שלמה המלך את הכל ראיתי בימי הבלי

פֶּתַח וְאָמַר פתח בנו של אותו אדם ואמר לפרש הכתוב (קהלת ז) **אֶת הַכֹּל רָאִיתִי בְיָמַי הַבְּלִי יֵשׁ צַדִּיק אֲזִכָּר בְּצַדְקוֹ וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ. הֵאֵי קָרָא אֲוִלִּיפְנָא בֵּי רַבֵּי דוֹסְתָאֵי סָבָא** פסוק זה למדתי בבית מדרשו של רבי דוסתאי סבא, **וְדִהוּהוּ אָמַר מוֹשְׁמִיָּה דְרַבֵּי יִיסָא סָבָא** שהקשה משמו של רבי ייסא סבא איך אמר שלמה המלך **אֶת הַכֹּל רָאִיתִי בְיָמַי הַבְּלִי, וְכִי שְׁלֹמֹה מִלְכָּא דִּיהוּהוּ חַבִּים עַל כֹּלָּא** והרי שלמה המלך היה חכם מכל האדם, **אִיךְ אָמַר הֵכִי דְאִיהוּ חָמָא כֹּלָּא בְּזַמְנָא דְאִיהוּ אֲזִיל בְּחִשּׁוּכֵי עֲלָמָא** ואיך אמר שלמה המלך דבר כזה שראה את הכל בשעה שהוא הלך בחשכות העולם והבלו **דְּהָא כָּל מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּחִשּׁוּכֵי עֲלָמָא, לָא חָמֵי מְדִי, וְלָא יֵדַע מְדִי** והרי מי שהולך בחשכות העולם והבלו לא רואה כלום מהחכמה ולא יודע ממנה כלום.

בימי שלמה המלכות היתה בשלימותה וראה כל החכמה וידע אותה **אֶלָּא הֵכִי אֶתְמַר, בְּיוֹמוֹי דְשְׁלֹמֹה מִלְכָּא, קִיִּימָא סִיְהָרָא בְּאִשְׁלֹמוֹתָא** אלא כך למדנו בימיו של שלמה המלך היתה הלבנה שהיא בחינת המלכות במילואה ושלימותה והיו ז' פ"פ שוים בקומתם גם בימי החול, **וְאֶתְחַכְּם שְׁלֹמֹה עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא** ולכן שלמה המלך התחכם

על כל בני העולם וּבְיַדֵּינָם חֲמָא כֻּלָּא, וַיִּדַע פְּלֵא וּבְיַדֵּינָם חֲמָא כֻּלָּא, ואז ראה כל החכמה וידע אותה.

הבלי היא המלכות הנקראת לבנה וּמֵאֵי חֲמָא. חֲמָא כ"ל דְּלָא אַעֲדֵי מִן סִיְהָרָא וּמֵהָ רָאָה שְׁלֵמָה המלך, ואומר שראה את היסוד הנקרא "כל" שלא נפרד מהמלכות הנקראת לבנה כי יחודם היה תדיר ללא הפסק. וְהָוָה נִהִיר לָהּ שְׁמֵשָׁא (ס"א לִיָּהּ בְּשִׁמְשָׁא) וז"א שהוא בחינת השמש היה מאיר למלכות תמיד. הִנָּדָא הוּא דְכִתִּיב אֵת הַבֵּל רָאִיתִי בְיָמַי הַבְּלִי מֵאֵן הַבְּלִי וְזֶהוּ שְׁכָתוּב אֵת הַכֵּל וְכוּ' מֵהוּ הַבְּלִי דָּא סִיְהָרָא דְאֵתְפְּלִילִת מִן פְּלֵא, מִן מֵיָא וְאִשָּׁא וְרוּחָא פְּחָדָא היא המלכות הנקראת לבנה שהיא כלולה מהכל מים ואש ורוח שהם סוד החג"ת יחד. בְּהַבֵּל דְנִפְיִק מִן פּוּמָא, דְּפְלִיל מְכֻלָּא וכמו הבל היוצא מפיו של האדם שהוא כולל מים ואש ורוח.

שלמה המלך גם היה אחוז במלכות וְהוּא חֲמָא כ"ל, בְּהָוָה הַבֵּל דִּילִיָּהּ, דְאֵתְחִיד בֵּיָהּ וּשְׁלֵמָה המלך ראה את היסוד הנקרא כל קשור בהבל שלו היינו בנוק' שלו שהיא כמו הבל הכלול ממים אש ורוח וקרא לה שלמה המלך הבל"י שמורה שהיא הבל שלו כי גם הוא היה אחוז ומושרש במלכות.